ח: כל הזבחים פרק ראשון זבחים

עין משפט נר מצוה

מ א מיי׳ פט״ו מה״מ׳ פסה״מ הלכה יב:
מא ב מיי׳ שם הלכה יא:

תורה אור השלם

1. ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לזבחה זכר או נקבה תמים יקריבנו: ויקרא ג, ו

מוסף רש״י

ובשאר ימות השנה. כגון שפסחו לזרקם לכן ימים רבים וקיימה לן דנכפר לשלמים כפיקרון דלקמן, וחס שחנו לפסח פסול דלאו אמיים אלו לשם שלמים שחנו כסר (פסחים ס.): **דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים.** לטלי זמח שלמים קרא תיירת היה דיכל בשלמים שיריי לעיל דעיל מלי לנמכנה וחס מן הלחן יביא קרבנו (מנחות פט.) בנחתי: **ואפילו לעיפות.** לעיפות: דלמתנו מיכיה מלא מלינקה. (בחתי׳ יוחנן״ם): **אלא לזבח דרבריא הוא.** אינו לשון כלל ולא דרשינן ליה בכלל ופרט ולא בריתי מלא ברייתי ומיעטו ויהו ליה ריבה ומיעטו ורבה (ברייתה) הכל אלון מקרא יחד נדרש בכלל ופרט אלא ברייתי הכל ריבה ומיעטו ריבה ריבה הכל אפילו אינו בא נדר ונדבה ומתי מיעטו מיעטו לגמרו (בחתי׳ פ״ו): **דרבריא הוא.** אינו לשון כלל לרבות ומיעטו ורבה ריבה הכל (ירושלמי ב״ק ב.): **אימא לבל דשחיט ליה ליהוי כווותיה.** דשמא דמתרת מלי שלמים לחיירה ריבה ריבה ומיעטו ורבה ריבה אלא ליה לחיירה ליה שלמים לחיי מיתה לכל דשחיט ליה ליהוי מיתה (בחתי׳ פרים):

שיטה מקובצת

ענך בוחרו אחיך בטה דצר. תמלמדן. כך פרש״י. ויקדון נמו. דהרי מוחר יחלוקם לה מחלק שלוקח לחיקרן מכן ים שהחם דחים אחרים ולא מחקבלת אלא כי עד מקבלה. ולאים אבמחת נחי לחיקרם שלמכן חיבה (מחיקרן חיבה לחנך כי). [מכן לא כאן בדלי דלות ולות מלחר הכנן], ומחרן ר״ת דחה בבאים מדלי דלות לא מחבר לבכמחים שלא לשמה. מלי דלות מלי מלי מיבו בשרים לאיסור ראיה (מלמכן) פסולה שלא לשמה ומכרנו ומקבל מה ל״ה). [מכן] בשרים לאיסור (מלמכן) הלא המחבם הלא לשמה כשרה שלא לשמה פסולה. ולדת כי [בכמה מחדרים הכן]: **ובשאר** ימות השנה דשמעינן לשמה אבל בלא מחדי אחם בפסח שני אבל בשאר ימות השנה דשמעינן מכן אבל בשאר ימות השנה שלמים הרי הם בלא לשמה. ולא מלינו בלא לשמה בלא לשמה בלא לשמה